

כלו ומשלותו כי יש מדינת ישראל, אלה סברו וקיבלו בראצון ובחוב ובכגש כל אגוזים המשיכו לסדר הכהה, התקרבות ויחסים, — אחד הוא עם רוח הגבורה הנשגבת של גיבורי צבאותינו קדושינו, לכל פלוגותיהם, מוסרי נפשותיהם הטהורות על קדושת ד' וארציו ועמו ותורתו, אחד הוא מתחם המקור האחד של אוצר ישראלי בגבורה ועטטו בתפארה, המוליכו קוממיות לחירות עולם ומהדרש ימי קודם בתשובה נחלתו והזרת שכינתו. אומץ-הגבורה הוה, בMISSIONES הנפש ובהתמסרות הרות, אשר הפיה בתוכנו אלהי אבותינו קורא דורותינו, הוא הנהו יסודם ושרשם של כל הניסים והנפלאות אשר בהתגלותו זאת עליינו בהגיעו אוטנו אל זמננו זה ואל קיומו זה. על דברי הגמרא בבבא מציעא ק"ז, כי הצלת הרועה את הצאן מן הזאב ומזה הארי החשובה היא בתור נס כמו גם מה שנאמר בדovid שהכח את הארי ואת הדוב להצלת צאננו, מפואר בתוספות שם כי זהו "ברות הגבורה והדעת להלחמת" שבא עליון במצאו זה;

ובואר כי רוח הגבורה והדעת" המתגללה באדם, להתגבר על כוחות המשחיתים ומתנגדים לקיומו, הוא נס המופיע מרומים, בכוח הדחיפה הרווחנית העילונה והפנימית, העושה את התהעරות וההתאמצות ואת ההתקומות וההתגברות לתנופת ההצלה והתקומה. ואם כך הוא במעשה הצלחה ויושעה של דovid, במרעית צאננו הפרטית, בטרם היותו מלך ישראל, ומזה נמשכת הגדרה זו גם לכל מצב כוה של אדם פרטני, — על-אחד-כמה-זוכמה בעניין כל-ישראל ומהלך ישותו ומעשה הצלתו ותקומו, שהננו בהם אמצע ישר וברור וגלו "ברות הגבורה והדעת" המופיע עליינו, גם בניסא הרבה וגם בניסא זוטא⁴ ומנצחנו בניגנותין. רוח הגבורה הוה נשמד ממקור הנשמה של הכנסת ישראל כולה וממורומי עמוקה, מאת הנונן נשמה לעם עלייה ורוח להולכים בה, למתנהלים עלייה ומחדים בה את תחיית אמתם ואת תשובה טהרם, "מממעקי הגניזה של הנשמה נקח את האור אשר יתיה את העם כלו להעמידו על רגליו, — הרוח הגדול והנעלה, השוואת לגדיות, גדולות, הוא רק מחזק את החיים ואת האנושיות בהודה ובגבורה".

"מתאימה עם גבורות החיים המלאים, שמלאים גוויות מלאות דם בראיא ותיל עצום, מרצ' כביר וצלה-חיים אידירה, היא רק גבורה הרות באיתן עלינוותה, הוותת ועולה על האנושיות בכח העז של ישראל, ההולך ומתרבל בחינו בתפרצם עתה בזרם של הנטה לתקומות האומה על אדמתה ההיסטורית, — וגבורה-חחים העליונה המעוורת בכלל, בקהל עם, היא מופעת במטרה הנכונה לפני בחינו אנו, בחיים התוכיים שלנו, שבשביל כך אנו חיים וקיים נלחמים ומנצחים" ("אורות התהילה" ז'). — וככפי תגבורת האמונה השלימה בהכרת ערכו האמתי כן יוסיף ויתגלה

קבוץ-גלויזינו וכינוסו בדוחינו אל מקום חיינו, עם נוראות עקריתן של התפוצות והפזרות, שהוא הולך ומתרgal במדדו הכבירים, — הנה הענוו אל הפרק העיקרי של קיום מצהה נשגה זה, מחות הרכבים והציבור, מצות ישראל, שמתחייב בה כל אחד מאתנו, כדי רם-בון קיימת עלייה. אמנים עוד לא נכוונה לנו כל הארץ, גם ירושלים מקדש-שליטנו קיימת עלייה. והננו ממשיכים בה דרכ' כל המאבקים והתקומות שמחוץ ושמבענין. מלכותנו עוד איננה כולה ביד זולתנו, גם הכמה וגם האיכות של שליטנו טענות ועד השלמה ושיכול. אכן סוף-סוף הענוו אל פרק זה של מציאות שליטנו על ארצנו, והננו ממשיכים בה דרכ' כל המאבקים והתקומות שמחוץ ושמבענין. הענוו לחתימת קיומה המשיש של מצהה זו, והננו ממשיכים בה בדרך ההדרגה באור ישועת ד' ומפלאות עזותה.

זה עניינו של פרק זמננו זה, אשר הענוו בו לקיומה של מצהה עליונה זו: "לשוב לרשת הארץ אשר נשבע האל-יתעלה לאבותינו לאברהם ליצחק וליעקב" ולא נזוכה ביד זולתנו מן האומות או לשמה" — ואלה הננו באים וממשיכים בה לשם יהוד קדשא-בריך-הוא ושכינתו בשם כל ישראל.

ב

כמו שאמרו חז"ל על נפלאות הזוכיה להגיון אל מקוםנו זה, שהוא "דוכתא דמשה ואחרון לא זכו"², כן הננו עומדים עתה בנפלאות זכייתנו להגיון כאן אל-זמננו זה, אשר כמה גדולים וקדושים לא זכו לו. כמו כל נعمות גורלנו ברוממות הבחירה האליה בישראל, הקבועהabis מHALACHAH של דורות עולם ואדם, כן החלטות גאלתנו המופיעה עליינו ועל ידינו, מתוך הקץ המגולה וכל תוצאותיו ומשיבתו, שלשלות נפתוליו וממשיריו, הרווחנית המשישת, לישראל לאומות, בין שהיא מוכנה לנו ומוסמכת מאתנו ובין שאינה מובנת לנו ומוסמכת מאתנו. מאת ד' היה זה ואת היא נפלאה בעינינו".

הנה הענוו, דרך כל קרבנותינו המרובים והנוראים שבארץ ושבגולה, עם כל הנסים והנפלאות שנתגלו במערכותינו הצבאיות והמדיניית, אל פרק זמננו זה ואל קיומ-מצונו זה. אמנים נס-הילם ופלא-הפלאות, היסוד והשורש של כל אלה אשר הרוא ד' הלא הוא עניינו של היום הזה: הכרות ההחלטה כי קמה ותהי מדינת ישראל,

כי התחלת קמה וgam נצבה עצמאות שליטינו על ארץ-אבותינו מורשת נחנתנו, "האי יומא דכא גרים"³. אומץ-הגבורה ועוות הרות הזה של אנשי צבוריוננו, אשר נתכנו ביום ה' אייר בבית-המשכיות בתל-אביב והודיעו אל מרחבי העולם

2 כתובות קיב.

3 פסחים סח: